

عنوان مقاله:

بررسی استفاده از معماری بیوفیلیک در آسمان خراش هابرافزایش معماری پایدار کلانشهرها (نمونه موردی تهران)

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی عمران، معماری و شهر سبز پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حمیدرضا عامری سیاهویی - عضو هیئت علمی دانشگاه پیام نور

ماهان نوحی تهرانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

ایده وجود آسمانخراش های تهران با معماری بیوفیلیک و پایدار با رشد هماهنگ زیستی، پیشنهادی است در مقابل افزایش روز افزون این فشارها. طراحی بیوفیلیک می تواند در کاهش استرس، افزایش خلاقیت و روشنی بخشی به افکار، ایجاد سلامتی و تسریع در روند بهبود بیماریها، مفید باشد. از این رو دنبال کردن این مهم برای همه ی ساکنین شهرهای زمین ضروری است که هرچه بیشتر به سمت رفع معضلات ناشی از دوری از طبیعت گام های اساسی بردارند و استعدادهای طبیعی و منابع را برای آینده گان حفظ کنند. گسترش شهرنشینی، رشد جمعیت و کمبود منابع و زمین، وضعیتی را ایجاد کرده است که زندگی را خصوصاً در کلان شهرها با مشکلات متعددی روبرو ساخته که در تناقض با تحقق اهداف توسعه ی پایدار شهری است. در چنین شرایطی دیدگاه عام و همچنین برخی از متخصصین مبنی بر این است که بلند مرتبه سازی اگرچه به عنوان راه حلی جهت پاسخ گویی به نیازهای شهری مانند تأمین مسکن به وجود آمده است، اما خود باعث بروز این چالش ها و مسائل بوده است. طراحی بیوفیلیک به عنوان ابزاری توسط معماران استفاده می شود تا افراد داخل ساختمانها را به طبیعت خارج از آن از طریق الگوهای و پارامترهای طراحی مربوطه به هم پیوند دهد. لذا هدف این مقاله ارزیابی تأثیر اصول معماری بیوفیلیک در کیفیت طراحی مسکن در اقلیم گرم و خشک تهران است. پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر ماهیت توصیفی - تحلیلی است. روش گردآوری اطلاعات نیز به صورت اسنادی و میدانی می باشد. نتایج پژوهش نشان میدهد که توجه به اصول و شاخصهای معماری بیوفیلیک و معماری پایدار در حین طراحی و اجرای مجتمع های مسکونی مرتفع و آسمان خراش ها در کلانشهر هایی مانند تهران در ارتقای کیفیت آنها و به تبع آن افزایش میزان رضایتمندی ساکنان آنها، تأثیر عمده ای دارد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار-طبیعت-بیوفیلیک-تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1156237>

